

Theme:

Understanding **נדב ואביהוא** as part of the breakdown found in all new beginnings. Their **חטא** involves the same attempt at **תיקון** that is found in **שלמה נח- אדם הראשון**, all of which involve the ambivalence of wine and **דעת** and are ruined through **המלך השעה**. Acceptance of an individual life where the **שכינה** dwells only **בתוך** **טומאותם** is the only way to provide the place for **משכן**, for **יום כפור**, and for ultimate **תיקון**.

Structure:

Significance of **שמיני** in terms of **מעשה בראשית**
 Centrality of **נדב ואביהוא** to the **משכן** and to the **מעשה העגל**
 The unavoidable involvement of **צרה** in **שמיני**
 Love and respect
 The reassertion of **מחיצות**
ויהי as an existential definition of all new beginnings
 Attempts at **תיקון**
 Wine and **דעת**
 Exposure
מדת הדין and discrimination
בושה, identity and integration
קטורת-דין-זרות
 The nature of **ימי בראשית**
 Acceptance of **עבודה** and **טומאותם** as the path to **תיקון**

- OUTLINE -**שמיני**

The name means nothing – unless it is a **מעשה בראשית**
 אותו היום היה שמחה לפני הקב"ה כיום שנבראו בו שמים וארץ
 ראשון למעשה בראשית-לנשיאים-לכהונה-לעבודה-לירידת אש-לאכילת קדשים-לשכון שכינה
 לברך את ישראל-לאיסור הבמות-לחדשים
 At last we can get down to business in **מעשה בראשית**

עגל

The day in which at last we have a real **כפרה** on the **עגל**
 משכן העדות: שכפר להם הקב"ה על חטא העגל
 רש"י: להודיע שמכפר לו הקב"ה על ידי עגל זה על מעשה העגל שעשה (ט:ב)
 השלמת המשכן כחליפת העגל

צרה

Yet the **צרה** is a **גמרא מגילה י'**
 Because **נדב ואביהוא**
 This is not to be seen as an unexpected **קלקול** in the day

CENTRALITY OF נדב ואביהוא

משכן defines the way that קדושה will be brought to the משכן

As central as the ונועדתי with which it appears

שוכן בתוך טומאה and the ongoing presence of יום הכפורים עבודה

Reading בני אהרון when there is no availability of שני שעירי עיזים for הקרבה

These are the קרבנות actually brought on יום הכפורים (Ramban)

He even suggests that this is the reason that אהרון burned the חטאת even though it is חיצונה, because it had to have the same הלכות as on יום כפור!

The שלח דורון לפניך וגו': שיעיר לעזאזל שטן just as the עגל as being a gift to the סיפרי

Why is the day ruined in such a way – why *must* it be ruined in such a way?

נדב ואביהוא הר סיני ועגל

The קלקול on הר סיני which results in this day's death: My daughter's party vs. my own

ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו

בני אהרון so that the עגל was really מחייב the death of בני אהרון

But is also the source of the עגל itself:

The only expression of the lack of צניעות which is the source of the עגל is נדב ואביהוא

This relates it directly to the קלקול העגל

מחיצות

Being given their special מחיצה

The entire issue of גבולות הר סיני and the repetition to Moshe and his argument

The רמז to Moshe in the words לך רד

The assertion of those מחיצות in the death of נדב ואביהוא

The entire re-creation of הר סיני in the משכן requires the death of נד"ו

השראת השכינה relate to the destruction of the השכינה – אין דורשין וכו'

LOVE AND RESPECT

כבוד is essential to the relationship of אהבה, even in a relationship of בשר ודם

The violation of love through violation of respect is ויאכלו וישתו

The same כוחות that were dedicated to the עגל of excessive love and קרבה

The difference between Moshe who refused to look and was נהנה מזיו השכינה and נד"ו who wanted to look and were not נהנין מזיו השכינה

The הוסיפו אהבה על אהבה (ספרי שמיני)

רב צדוק: אין ריבויי אחר ריבויי אלא למעט

Issues of עגל appearing within נדב ואביהוא themselves

ואל אצילי בני ישראל: ולות נדב ואביהוא עולמיה שפירא לא שלח מחתי"ה! תרגו"י שמות כד:יא

FULL CIRCLE

We go from the יום כפור מעמד הר סיני

Through the יום כפור and the ימים ז' ימים

Back to the יום הכפורים קרבנות העגל which are here the תיקון העגל

And to נדב ואביהוא who made the whole thing happen in the first place

And who become here themselves קרבנות מילואים

They are the same ותצא אש (See רשב"ם who says it was simultaneous – same מעשה)

הנותרים=שיריים

Reading שני שעירי עיזים when there is no availability of שני בני אהרון
 This is the same אש that ate the תינוק in אין דורשין
 ר' איצילע פטרברג: חיוב הקהלת הציבור כאן מטעם ראייה
 ראייה – הר סיני – נדב ואביהוא – ד' נכנסו לפרדס
 כפרה זו עומדת לדורי דורות (זוהר)
 The closer you are to the מחיצה the greater the קדושה

מחיצות AND THE REASSERTION OF הוראה

The greater the קדושה the greater the מחיצה is defined
 And vice versa: the מחיצה is the מקור הקדושה
 רש"י: כחוט השערה – יא:מו-מז
 צריך לומר בין חמור לפרה? אלא בין נשחט חציה של קנה לנשחט רובו: כחוט השערה
 וסביבותיו נשערה מאד: הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה
 This is why now הוראה והבדלה are the עיקר of the כהונה
 Redefined by the מיתת נדב ואביהוא
 להבדיל בין הטמא...ולהורות
 Absolute מחיצות are כשערה

DEEPER EXISTENTIAL PROBLEM: ויהי

ויהי is the word at the center of existence, goes beyond just the משכן problem
 The גמרא and מדרש point out many סתירות in ויהי
 The answer offered in ויקרא רבה here is למעלה הימנה ואם שמחה אין למעלה הימנה
 The צער here was twice the צער of אהרון
 The midrash about the שמחת הקב"ה not being שלם even at בריאת שמים וארץ
 אין שמחה ממתנת לאדם
 Just at the climax of שמחה everything is ruined
 The ויהי ביום השמיני is then an existential גילוי of the built-in impossibility of complete שמחה in
 מעשה בראשית
 This is the deeper issue of our parasha

ראשון: התחלה AND NEW WINE

The fact that על פי חז"ל the קלקול was על ידי יין
 פסוק – אש זרה – אש מן ההדיוט
 But מקור explains the underlying תשת יין ושכר אל תשת
 מלך שהיה לו עבד נאמן who waves his finger and has his head cut off
 Instructions to the replacement are the only indication of the קלקול
 The קלקול sounds very familiar
 Every beginning is destroyed through wine
 נח: all in one day
 לא היה לך ללמוד מאדם הראשון (סנהדרין ע.)
 The destruction of ירושלים because of יין שלמה
 The ממתנת של הקב"ה was also because of יין
 Changes all ברכה to קללה and happiness to אבלות
 Yet there is the same confusion of ויהי in wine – it serves opposite functions

יין TWO FACES OF

לא זכה משממו
תנו שכר לאובד
לא החרבתיו אלא מפני היין (ויק"ר יב)

זכה משמחו
Death on the one hand--but לא נברא אלא לנחם אבלים on the other
The misery האדם על יללה על אך מביא יללה על but the אנוש לבב אנוש
אין שמחה אלא ביין
The מברכין אלא על היין yet קללה
אין אומרין קידוש היום אלא על היין yet קדושה
!הבדלה על היין – Yet איסור הוראה והבדלה
The (נזיר יט.) וכי באיזה נפש חטא אלא שציער עצמו מן היין yet הרחקה מן היין
רב נחמן – אין דעתי צלילא אלא וכו' (עירובין סד.)
זכה – לא זכה

AMBIVALENCE OF דעת ITSELF

הבדלה בחונן הדעת אם אין דעת הבדלה מנין (ברכות ה:ב)
מוסיף דעת מוסיף מכאוב – דדא קנה הכל קנה (נדריים מא.)
טוב ורע only דעת is through both דעת טוב ורע

AMBIVALENCE OF נדב ואביהוא

Their מדרגה vs. their חטא
גדול מע' זקנים
גדולים ממשה ואהרון (ס"א: כמשה ואהרון)
כפרה לדורי דורות
מתי ימותו שני זקנים
לא נטלו עצה
שחצנים היו

EXPOSURE IN THE TENT

יין הפריד בין נח לבניו בין אהרון לבניו and the comparison of the midrash נח
Similarity of נדב ואביהוא ונח בתוך האוהל
נח ויתגל בתוך האוהל means that the underlying problems were exposed
נח איש צדיק – שיכור הוא
Both are exposed through the אהל
The Zohar explaining both נח and נדב ואביהוא as attempts at אדה"ר
The יחור came directly from עדן גן
And where did the wine come from here for נד"ו unless it was a concerted attempt at תיקון
The ראשון is that which is מעורר the need for תיקון, and immediately leads to יין
The פירצה is reopened each time someone thinks he has the answer, and this is the deeper
insight into the ויהי and its new beginnings

מדת הדין

בין אדם ובין כל נפש חיה: בין מדת הדין של מעלה ובניכם
הקרבת נד"ו למדת הדין ופגיעת האש של דין בהם
תיקון requires this השוכן אתם בתוך טומאותם

The difference between the **גירוש מג"ע** and the **טומאותם**
 ב**תוך** **טומאותם** and the **גירוש מג"ע**
 דרך **עץ החיים** created a new **משה רבינו**
 זאת התורה אשר ש"ם **משה**: **זכה או לא זכה** which is **להט החרב המתהפכת**

דין, קטורת, AND SMELL

כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו שנאמר וירח ה' את ריח הניחוח
 What does this have to do with wine? Unless the effect of the wine and the ריח are identical
 Which is what נד"ו set out to do with their wine: bring **קטורת**, the smell
אף-מדת הדין to **הקטרה** **ישימו קטורת באפיך**
קטורת מכוונת כנגד מדת הדין
 No other sense *distinguishes* in its essence
 Pheromones; knowing the difference between every single separate **ונברא!!**
 The dog will not be confused by any one man among millions
 Salmon and homing through ריח
דין and the sensitivity of **מורח ודאין**

בושה וחיבור

טוב ורע both require **דין** and **דעת**
מקור החטא as **ולא יתבוששו**
 But what is there to be **יתבוששו** about?
 There cannot be a separate **נברא** who cannot be **בוש**
רשות is the beginning of **עץ הדעת**
 Living in imagination
אין דעותיהם שוות and uniqueness
 Unique **חיבור** utilizes **דין**
גפן is an individual: the factors of vintage
 Sniffing wine is **מורח ודאין**
 A "connoisseur" is one with **דעת**, from *conoistre*, "to know"
מתיישב ביינו יש לו מדעת ע' זקנים
למה שבעים? דין אותיות שבעים ופנים בתורה שבעים
שבעים are the separate faces of ultimate reality
 But **זקנים שבעים** **נדר ואביהוא** actually *were*

USING WINE

They wished to show that it would be possible to have all the **דעות** and uniqueness, together
 with their integration
 That was the **שני זקנים** **אימתי ימותו שני זקנים**, to end the era of separation into silliness
 They wanted to use the **קטורת** as a **קשר (קטר)** (Zohar)
 The need for **רשעים** in the **מנין** that is learned from **קטורת**
דין incorporated in **קטורת** through **נדר ועגל**
תירוש ינובב בתולות, one who has no connections
 The **דין** of Purim, connecting to others, laughing at his own foolishness
דין exposes the **גבר יהיר**, is a function of the user and owner
 You cannot trust it if you cannot trust yourself
דין is that which exposes, as **נד"ו** are **מתגלים בתוך האהל**

זרות

מצוות נעשו זרות strange, alien, weird until even עיניך יראו זרות

אש זרה

יין see the source of זרות in חז"ל

אין בכל העולם דבר שמתגאה לבו של אדם... וזהו אש זרה של נדב ואביהוא

It needed to be them to make the תיקון

They locked everyone else out, and only included themselves (Zohar)

ברכה and the discernment for יצחק ויינו של יעקב

Their inability to be מקשר because of their own separation and זרות

This attempt at תיקון is done again and again – and they were דוחק את השעה (זוהר)

That is the deepest אימתי ימותו שני זקנים

Not seeing straight is the אש זרה

יין המשומר AND THE משכן

The פירצה לתיקון is the place of the רצון

השוכן בתוך טומאותם תיקון- is the acceptance of non-

ויהי The acceptance of the nature of

ריח ניחוח= the individual לרצון and the שאמרתי ונעשה רצוני

מתקן העולם Living a single life without needing to be

ישראל, the viniculture, is כרם ה' צבקות

יין המשומר ובא מששת ימי בראשית עין לא ראתה אלוקים זולתיך

נבילה, it is a שחיטה, does not require שור הבר

לצרף את הבריות is both to "purify" and to "integrate"

מעשה בראשית, it is all הכנה in לצרף את הבריות

שעה and of טומאה ולהבדיל The acceptance of the

מחבר Acceptance of the viniculture involved in personal existence, without needing to be

עולם

That is the only possibility of צירוף, and the most that can be done

יין המשומר ובא The mind of ישראל lives with the vision of

We begin every week by lighting a fire, smelling בשמים, drinking wine, saying הבדלה [and even mentioning פורים]

שלמה המלך had the זרות of נדב ואביהוא

Central characters of ישראל on the journey to תיקון